

Poverello Nieuws

retouradres Poverello v.z.w., Zuinigheidsstraat 4, 1000 Brussel
afgiftekantoor 2099 Antwerpen X

P308080 • 3 maandelijks • juni 2020

Beste Poverello vrienden,

Het is al een hele tijd geleden dat jullie nog het tijdschriftje 'Poverello Nieuws' hebben ontvangen (sinds sept 2018). Nochtans is de werking van Poverello op de verschillende plaatsen altijd blijven verder gaan. De voornaamste oorzaak dat er geen krantje was, is niet omdat er geen nieuws was, maar omdat ik er, door allerlei omstandigheden, niet meer toe kwam. Ook dit Paaskrantje heeft wat meer tijd in beslag genomen. Ik wil me daarom bij jullie excuseren en vragen om jullie begrip. Ik wil jullie ook bedanken voor de bemoedigingen en steun die we blijven krijgen.

De vrijwilligers bleven doorgaan

De vele vrijwilligers die op de 12 plaatsen de werking zijn blijven verder zetten, zijn de motor van onze werking. Zij hebben ervoor gezorgd dat het blijft draaien ... maar toen kwam het coronavirus tevoorschijn. En op zaterdag 14 maart werden we genoodzaakt om de deuren van Poverello gesloten te houden.

Corona doet de deuren toe

Het symbool van Poverello is de open deur. De deur die we sinds vele jaren dagelijks in de 12 steden openzetten om onze gasten te verwelkomen. Elke dag opnieuw kwamen er zo'n 800 personen langs deze open deuren binnen. Voor de meesten van hen was het veel meer dan een plaats waar men goedkoop kon eten, het waren 12 ontmoetingsplaatsen. Voor velen was het ook een beetje hun thuis geworden waar ze zich veilig en gewaardeerd voelden.

En plots moeten noodgedwongen al die deuren dicht. Hoe pijnlijk voor al onze vrijwilligers die hun jarenlang engagement plots (alvast tijdelijk) moeten stopzetten. Geen mogelijkheid meer om de personen die ze wekelijks ontmoetten en waarmee ze een band van respect en vriendschap hadden opgebouwd, nog te spreken. Geen mogelijkheid meer om equipe te vormen met de andere vrijwilligers waar ze al zoveel jaren wekelijks mee samenwerkten om de maaltijden te bereiden, op te dienen, af te wassen

en alles terug proper te maken zodat 's anderendaags een andere ploeg positief kon starten ... Alsof van de aardbol verdwenen.

Hoe pijnlijk ook voor onze gasten voor wie Poverello een belangrijke plaats geworden was in hun leefwereld. Een plaats waar ze een deel van hun dag doorbrachten of een plaats waar ze wisten dat ze terecht konden wanneer het wat moeilijker ging. En nu het juist moeilijk is en men nood heeft aan mensen bij wie men terecht kan, worden de deuren gesloten.

voedselpakketten. Met jullie wens ik, dat we zo snel mogelijk de Poverello deuren terug kunnen openzetten en de gasten een lekkere maaltijd en een hartelijk onthaal kunnen bezorgen.

Iedereen wordt geraakt

Om het virus te bestrijden moeten we ten volle ons verstand gebruiken en zoveel mogelijk doen wat wetenschappers ons aanraden. Dit in het eigen belang maar ook in het belang van onze medemens. De vele voorzorgsmaatregelen en beperkte bewegingsvrijheid vragen veel van

nachtmerrie misschien voorbij maar voor velen, vooral ouderen, waren het de laatste dagen van hun leven. Wanneer we bij dergelijke ervaringen durven stilstaan en beseffen dat ze ook onszelf en onze geliefden kunnen overkomen dan wordt het heel stil in ons hart. Dan worden we klein en voelen ons zo kwetsbaar. Het is als een loterij waar je niet wil aan meedoen. En we weten dat in andere landen het nog dramatischer is. De inzet en toewijding van de medische en verzorgende wereld roepen terecht veel bewondering en dankbaarheid op. Maar wanneer ze bij sommige van hun patiënten het tij niet hebben kunnen keren, zien we ook hun onmacht. De onmacht van de professionelen en de onmacht van de familie en vrienden ...

Er is hoop !

In deze tijd waarin we ons machteloos en 'geïsoleerd' voelen, is de liefde de echte bron van verbondenheid en solidariteit. We kunnen misschien niet veel maar we kunnen wel iets doen voor wie in onze eigen omgeving in nood is! In deze tijd van vrees voor besmetting en van angst voor wat ons nog te wachten staat, is de liefde bron van hoop.

Zelfs in deze tijd van pijn, eenzaamheid en verdriet kan de liefde bron van vrede en vreugde zijn. Elk belangeloos gebaar van solidariteit en medeleven is méér dan de geboden hulp, het is ook bron van troost en vreugde. Men ervaart dat men er niet alleen voor staat. Om met elkaar verbonden te zijn, bestaan er nu vele middelen tot communicatie. Ook het gebed is een unieke manier om onze verbondenheid te beleven en te versterken. Het is een putten aan de bron. "Het gebed is de uitdrukking van onze miserie, van onze onmacht, van ons vertrouwen in God: het gebed is een daad van liefde." (Jan Vermeire, mei 1981)

De liefde heeft het kwade en zelfs de dood overwonnen.

Zalig Paasfeest.
Johan

Dank u wel voor de vele tekenen van steun.

Maar de deuren waren nooit helemaal dicht

Waar mensen verblijven gaat natuurlijk het onthaal verder : Tongeren, Banneux en Brussel. Wie in nood is proberen we wel nog telefonisch te helpen. En in sommige afdelingen zijn er al nieuwe initiatieven ontstaan om een eerste nood te lenigen en niet helemaal het contact te verliezen. In Leuven is men volop in de weer en biedt men 5 dagen per week aan de straat warme maaltijden aan. Sinds korte tijd doet men dit ook 3 dagen per week in Antwerpen. Aan het Noordstation in Brussel geeft men soep en een lunch pakket door het venster mee. In Brugge verdeelt men regelmatig

onze aandacht en energie. Toch mogen we ook het essentieelste niet uit het oog verliezen : de liefde.

Ons hart doet pijn bij zoveel onmacht, bij zoveel mensen die geïsoleerd zijn, bij zoveel zieken en zoveel mensen die dierbaren verliezen. Kunnen we ons de eenzaamheid en angst inbeelden van de zwaar zieken die omringd zijn door apparaten en 'hermetisch' ingepakte mensen maar onbereikbaar voor hun geliefden uit voorzorg tegen besmetting? Velen van hen weten niet wanneer en hoe de ziekte zal eindigen. Ze kunnen er met niemand over spreken. Hoe lang moeten de uren, de dagen voor hen duren? Na enkele weken is hun

Poverello Gent 30 jaar

Zaterdag 22 september 2018: stil weer, niet zonnig, maar toch droog... Stilaan loopt het Poverello huis aan de Komijnstraat 5 vol met de genodigden: zowel onze eigen onthaalden die in hun huis mogen feest vieren als vele vrijwilligers, waaronder ook heel wat anciens zodat het voor velen een leuk weerzien wordt! Intussen mogen we ook de mensen van de andere huizen uit Vlaanderen én de jongeren uit Brussel verwelkomen waarvoor onze oprechte dank!

Gemeenschap van liefde en vriendschap

Met 'Heer wij zijn hier samengekomen' als intredeliëd opent het dekenaal koor CONSOLARE onder leiding van de Wilfried Willem de sfeervolle Misviering, voorgegaan door deken Jurgen François. Wij danken God voor Zijn aanwezigheid en voor het 30 jaar bestaan van Poverello Gent als een gemeenschap waarin liefde en vriendschap op de allereerste plaats staan. Uit wederzijds respect halen we onze motivatie om hier lekker eten klaar te maken, dag na dag, en aan alle onthaalden dit eten aan te bieden, met elkaar te praten, naar elkaar te luisteren en soms, in stilte, elkaar te bemoedigen. In zijn homilie licht de deken de parabel van de zaaier toe. Hij wenst ons allen dat

het zaad op goede grond moge vallen en honderdvoudige vrucht zou voortbrengen. We sluiten de misviering af door samen het gebed van de heilige Franciscus te bidden. Aansluitend krijgt elkeen de kans om bij het genieten van onze – volgens jarenoud recept – receptie intussen herinneringen op te halen bij het terug ontmoeten van vrienden van weleer.

Een thuis

Tijdens de receptie belicht Johan Van Eetvelde de historiek van Poverello Gent met leuke anekdotes. Hij beklemtoont ook de verbondenheid tussen de onthaalden en de vrijwilligers: elkeen heeft problemen - sommige al wat groter of complexer dan de andere – doch uiteindelijk betekenen we voor elkaar wel een deugddoende steun. Zo proberen we van het statige huis in de Komijnstraat een thuis te maken waar mensen tot rust kunnen komen en er zich geborgen weten.

Toekomstplannen

Er worden ook dia's geprojecteerd over vroegere en huidige activiteiten, over onthaalden en medewerkers. Johan maakt ook van de gelegenheid gebruik om de toekomstplannen voor Poverello Gent toe te lichten, waarbij één van de objectieven is een nachtopvang te voorzien voor 10 tot

15 personen. Aan Michel Hofman en aan Magda, mag Trees een mooie bloementuil aanbieden, want Michel – intussen 75 jaar jong - gaat het van nu af aan wat rustiger doen na 21 jaar actieve dienst als medeverantwoordelijke bij Poverello Gent.

Het feestmaal opent met een klassieke, doch lekkere authentieke Vlaamse tomatensoep met balletjes. Voor het hoofdgerecht zijn we de internationale toer opgegaan, waarbij we erg dankbaar zijn voor hetgeen chef Diana - met haar mama en haar vriendin - voor onze mensen binnen Poverello heeft gepresteerd. Enerzijds wilde zij de uitdaging aangaan om voor een heel groot gezelschap te koken, en toen zij hoorde waar Poverello Gent voor staat, stelde zij spontaan voor om voor ons feest gratis en voor niets haar diensten aan te bieden.

Spaanse paella

Ondertussen staan op de binnenkoer in twee reuzengrote pannen een authentieke Spaanse paella te garen om alle 160 bezoekers te verwennen. Omdat Diana voor alle zekerheid toch maar 200 porties heeft voorzien, kan iedereen gerust terug aanschuiven voor een supplement, wat sommigen er toe verleid om tot drie keer aan te schuiven en hun buikje

te vullen. Het geheel wordt afgerond met een heerlijke chocomousse en koffie met versnaperingen. Logistiek is er heel wat komen kijken bij het organiseren van 30 jaar Poverello Gent. Nu zijn onze zalen wel groot, doch om meer dan 150 mensen comfortabel te plaatsen komt er toch wel wat bij kijken. Michel en Hugo trotseren met de grootste wagen die voorhanden is (die van Michel) het Gentse mobiliteitsplan om de pannen en de gasflessen op te halen. Johan haalt extra tafels en -geluidsarme - stoelen bij, die intussen blijven dienst doen.

Meegenieten

Er worden twee joekels van tenten bijgehaald voor het geval de weergoden ons niet welgezind zouden zijn. Tot slot vermelden we zeer graag ook de mensen van het chemisch bedrijf OLEON uit Ertvelde. Zij hebben met hun team van 14 dynamische en enthousiaste mensen het mogelijk gemaakt dat onze eigen vrijwilligers het werk uit handen is genomen door de hele karwei van mise-en-place in de keuken, het klaarzetten van tafels enz., het opdienen en afruimen, het afwassen en opkuisen voor hun rekening te nemen. Op die manier is er voor onze eigen vrijwilligers ruimte geweest om mee te genieten van het feest en het weerzien met de mensen van weleer.

Feest 30 jaar Gent.

Activiteiten voor kinderen en jongeren in 2020

Of en hoe de kampen tijdens de grote vakantie zullen doorgaan is nog niet definitief. Omdat deze in kleine groep gebeuren en veel activiteiten doorgaan in open lucht lijkt het misschien wel mogelijk dat we ze kunnen organiseren. Het kan ook zijn dat we naarmate de voorzorgsmaatregelen evolueren de 'formule' zullen aanpassen. Toch willen we, onder voorbehoud van mogelijke aanpassingen, de vooropgestelde data nog behouden.

Ponykampen

Tijdens de Poverello kampen ligt de klemtoon op het leren omgaan met een pony en niet op het zo snel mogelijk leren paardrijden. Het contact met een pony, hem strelen, hem leren verzorgen, zijn belangrijke stappen. Kinderen die nog nooit paard gereden hebben zijn dus ook welkom op onze kampen. Naast het leren omgaan met de pony's, worden ook andere activiteiten georganiseerd: tochten in de natuur, spel en sport, knutselen, zwemmen, bosspel, zang... Bij warm weer zorgt de vijver op het domein voor de nodige verfrissing. We opteren voor kleine groepen van een 15-tal kinderen/jongeren, om het familiale karakter van het samenzijn te kunnen behouden. We streven ernaar dat vriendschap en dienstbaarheid een concrete invulling krijgen. Bij de avondsluiting maken we het even stil voor bezinning en gebed.

Hiernaast vindt u alle data van de kampen in de Ardennen maar ook van de andere activiteiten voor kinderen waaronder ponyweekends en het ponykamp op de kinderboerderij in Tielt.

Plaats	Activiteit	Voor wie	Datum
Ardennen	Vormingskamp	Leiding	3 - 4 - 5 juli
	Ponykamp	3de - 4de - 5de leerjaar	12 juli - 17 juli
	Ponykamp	3de - 4de - 5de leerjaar	02 aug - 07 aug
	Ponykamp	3de - 4de - 5de leerjaar	16 aug - 21 aug
	Ponykamp	6de - 1ste - 2de middelbaar	19 juli - 24 juli
	Ponykamp	6de - 1ste - 2de middelbaar	09 aug - 14 aug
Tielt	Ponykamp	alle leeftijden	26 juli - 31 juli
	Ponynamiddag	3de - 6de leerjaar	Woensdag namiddagen

Praktisch: de kampen beginnen op zondag om 18u en eindigen op vrijdag om 14u. De ouders brengen de kinderen en halen die ook af. De prijs voor het kamp bedraagt € 95.

Inschrijven vóór 15 juni door overschrijving van de som op rekening: BE49 0012 4668 0271 van Poverello afd. Tielt met vermelding: naam en voornaam kind en datum van het kamp.

Sommige weken zijn vlug volgeboekt. Men kan zich ook via internet inschrijven:

<http://poverello.be/activiteit>

Op woensdag namiddag kunnen kinderen ook terecht in de kinderboerderij in Tielt. Graag wel op voorhand verwittigen !

Voor meer informatie:
Zuster Nera, Poverello Tielt,
tel. 0473/48.16.06.

Mocht een activiteit wegens maatregelen geannuleerd worden, dan worden de betaalde kosten terugbetaald.

Welkom op de volgende Poverello activiteiten in 2020

Deze activiteiten zullen aangepast of geannuleerd worden naargelang de maatregelen die gelden voor het bestrijden van het coronavirus. Gelieve op voorhand steeds de website te raadplegen of contact op te nemen met de afdeling om de laatste informatie te hebben!

Zaterdag 25 juli:

Jaarmis Jan Vermeire in de Ardennen

Naar jaarlijkse gewoonte herdenken we eind juli het overlijden van onze stichter en bezieler in juli 1998. We beginnen om 11u met een Eucharistieviering in de parochiekerk van Gembes en gaan aansluitend naar de begraafplaats palend aan de parochiekerk. Op het domein, waar Jan woonde voor hij in 1976 naar de Marollen trok en waar de kampen doorgaan, eten we samen onze meegebrachte picknick. Voor meer informatie of afspraken over het vervoer kan men terecht in de Poverello-afdeling.

Zaterdag 3 oktober:

Franciscus dag in de Sint Antonius-kluis: animatie door broeders van Tiberiade

Voor Jan Vermeire en vele anderen was Sint Franciscus, de Poverello van Assisi, een bron van inspiratie en een voorbeeld. Hierover willen we samen nadenken en van gedachten wisselen : hoe kunnen we elkaar inspireren en helpen om die geest van eenvoud, soberheid, broederlijkheid, dienstbaarheid, vrede en vreugde waar te maken, midden onze dagdagelijkse taken en zorgen ?

- 10u30 Onthaal met koffie
- 11u00 Wie was Franciscus ?
- 12u30 Middagmaal (boterhammetjes meebrengen, koffie en soep worden voorzien)
- 13u30 Wandeling op het domein.
- 14u00 Hoe kan Franciscus ons inspireren in Poverello ? Vinden we dit terug bij Jan Vermeire?
- 15u30 Eucharistieviering
- 16u15 Tas koffie en terug naar huis

Om praktische redenen gelieve voor 1 oktober per afdeling in te schrijven.

Zaterdag 14 november:

Ontmoetingsdag voor nieuwe en kandidaat vrijwilligers

Voor medewerkers die zich recent in Poverello geëngageerd hebben als vrijwilliger kan het leerzaam en motiveerend zijn om kennis te maken met de plaats waar de werking van Poverello is gestart. Door te horen hoe Jan Vermeire in 1978 begonnen is, zal men ook een beeld krijgen van de groei en de evolutie van Poverello. De ontmoeting van collega's die werkzaam zijn in andere Poverello afdelingen zal inspirerend werken.

Dinsdag 17 november in Zottegem:

Ontmoetingsdag voor vrijwilligers

Het verloop van de dag en het onderwerp van deze bijeenkomst wordt later nog meegedeeld.

Wanneer in 2020	Van - tot	Activiteit	Waar
Zaterdag 25 juli	10:30 - 16:00	Jaarmis Jan Vermeire	Gembes
Zaterdag 3 oktober	10:30 - 16:30	Franciscus dag	Zottegem
Zaterdag 14 november	10:30 - 16:30	Ontmoetingsdag voor nieuwe vrijwilligers	Brussel
Dinsdag 17 november	10:30 - 16:30	Ontmoetingsdag voor vrijwilligers	Zottegem

Adressen	
Brussel	Huidevetterstraat 126B, 1000 Brussel
Gembes	Église de Gembes, 6832 Daverdisse
Zottegem	Knutsegemstraat 57, 9620 Strijpen

Onze overledenen

Edwald Raemdonck (77) 15 jaar Poverello Gent

Als oudste van zes broers en vakman in hart en nieren, leek het in de sterren geschreven dat Edwald de schrijnwerkerij van zijn vader zou overnemen. Dat gebeurde ook zo, maar de horizon waarnaar hij uitkeek lag zoveel verder. Pas toen bouwbedrijf Wyckaert hem in 1978 voorstelde een eigen schrijnwerkerij, los van het bouwbedrijf, te beginnen, was dat een uitdaging op zijn formaat, een droom die hij samen met Lieve kon delen. Een loods in Gijzenzele en enkele medewerkers, het nederig begin van een bijna Amerikaans succesverhaal. Het zeer vele werk, de geleverde topkwaliteit of het degelijk zakelijk inzicht, het zijn de basisingrediënten voor elk snel en duurzaam groeiend bedrijf, maar het charisma van Edwald, de minzame omgang met de medewerkers en zijn oprechte belangstelling voor hun familie waren de toverformules waarmee hij zijn bedrijf met een eigen sfeer creëerde. Het werd een bedrijf dat

eisen kon stellen, maar dat ook zo veel teruggaf, waar de medewerkers zich thuis voelden. In 2000 ging Edwald met pensioen als CEO, maar hij bleef tot het laatst bestuurder en koesterde "zijn" bedrijf met de nu meer dan 200 medewerkers die hij nog allemaal kende. Net zoals vroeger bleef hij bescheiden, misschien zelf wat schuchter, maar zijn invloed was enorm en overal voelbaar. Het leek wel alsof hij vanuit de schaduw het licht kon sturen. Edwald had veel plaats in zijn hart. Het klopte voor zijn vrouw, zijn drie dochters, de kleinkinderen, zijn bedrijf en zijn kunst. Echt ontspannen kon hij pas als hij tekende, schilderde of, zeker de laatste

jaren, als hij kon beeldhouwen. Twaalf jaar lang volgde hij allerlei opleidingen aan de academie, maar op zolder, in zijn atelier, vond hij zijn andere ik. Sterk gemotiveerd en met veel inspiratie produceerde hij honderden kunstwerken. Ging die man ooit slapen?

Maar er was meer. Het leven was goed geweest voor Edwald, hij had goed "geboerd" en hij vond dat hij zeker iets moest teruggeven aan de maatschappij. Twee jaar na zijn pensionering begon hij daarom te werken bij Poverello. Bescheiden klussen, afwassen of opdienen. Maar toen er plots een verantwoordelijke voor de maandagploeg nodig was, stond Edwald dadelijk paraat, voor de volle honderd procent. Het werk organiseren, het geld beheren, klussen doen, helpen afwassen, putjes uitkuisen, op de wasmachine wachten, maar ook uien of wortelen ronselen bij producenten die hij kende, broodzakjes halen in een rusthuis of vlees bij Renmans. De lijst lijkt eindeloos en niemand wist precies wat erop stond. Maar het is vooral zijn mededogen met de gasten, het begrip voor

hun situaties, de mildheid tegenover hun soms minder fraaie bezigheden, dat soms wat irriteerde, maar toch bleef ontroeren. Dat mededogen was niet oppervlakkig. De compromisloosheid van zijn geloof zorgde voor diepgang en achtergrond. Ook het charmante charisma waarmee hij de maandagploeg vorm gaf, is uniek. Iedereen voelde zich door hem begrepen en iedereen kon bij hem terecht. Hij was de voedingsbodem voor de vriendenploeg die als vanzelf op maandagmiddag ontstond.

Is er iemand waarop Bram Vermeulens "ik heb een steen verlegd in een rivier" meer van toepassing is? Edwald verlegde een steen in elke rivier die zijn levenspad kruiste. Heel rustig kan hij zeggen:

Nu weet ik dat ik nooit zal zijn vergeten. Ik leverde het bewijs van mijn bestaan. Omdat, door het verleggen van die ene steen, de stroom nooit meer dezelfde weg zal gaan.

Roland, voor de maandagploeg

Marie-Jeanne

Ronse, je onverwachte, plotse heengaan stemt ons allen droevig in Poverello. We zijn sprakeloos...Je trok graag en wel geregeld naar je geliefden aan zee. 'Ik ga naar de zee' zegde je dan. 'Tot ...!' Je werd steeds weer verwacht. Dat je niet meer zou terug keren, wie had dat nu ooit gedacht! Het maakt ons ongewoon stil en de verbondenheid was voelbaar deze dagen...

Marie, zo noemden we je vertrouwelijk, jij was er van af het begin bij in Poverello Ronse. We hebben je hier altijd gekend! Je kwam ook heel graag en je voelde je hier thuis. Het dagdagelijkse gebeuren en zeker de feestelijke gelegenheden wilde je niet missen! Samen hebben we heel wat beleefd! Marie, je was een vriendelijke, blije en dankbare vrouw; ongekunsteld en echt! Je deed graag anderen een

pleziertje! Je deelde met plezier wat je had met anderen. Koekjes en snoepjes delen aan iedereen in de zaal was voor jou heel gewoon. Je at er zelf ook graag eentje! Soms was het wel eens eentje te veel. Maar het was allemaal zo lekker hé! Je genoot er van! Marie, je was ook een diep gelovige vrouw! Het Poverello kruisje was voor jou een kostbaar bezit! Je droeg het met overtuiging!

Je had het bij je tot in de dood en het is met je mee gegaan. Je gaf zo'n kruisje als geschenk aan geliefden om hen te beschermen. Ook een paternoster was voor jou een dierbaar bezit... Voor het samen bidden in Poverello was je heel dankbaar. Als het al eens vergeten werd vroeg je steeds: 'En wanneer gaan we nog eens bidden?' Wie zal me daar nu aan herinneren, Marie? Jij was in al je ongekunsteldheid echt, zeker Gods lieveling! Jij bent nu aan de overkant

waar ons Lieve God voor jou een plaats gereed gemaakt heeft en Hij je als een goede Vader opwacht en omarmt als zijn geliefd kind. Voor jou begint nu het eeuwige feest met Hem en met allen die reeds in Zijn Koninkrijk zijn thuisgekomen. Marie-Jeanne, nu je niet meer in ons midden bent voelen we beter aan wie je was en wat je voor ons hebt betekend! We danken je voor het stukje levensweg dat we samen mochten afleggen en we zullen je niet vergeten!

Zuster Aquina (94) Kortrijk

Na een rijk gevulde loopbaan in het secundair onderwijs te Waregem trok Zr Aquina, eens met pensioen, naar Poverello in Kortrijk. Ze was geraakt door de getuigenis van een medewerker van Poverello. Kon ze zich daar nuttig maken? Ze zou wel zien. Het is een engagement geworden van vele, vele woensdagen, vooral in het onthaal, 30 jaar lang. Tot een week voor haar overlijden was ze in de weer om de bonnetjes aan de man te brengen. Het gaf haar de gelegenheid om warme aandacht te geven aan de gasten, een vriendelijk woord te wisselen, een blik van 'hier ben je welkom, hier ben je veilig'.

Vele gasten hielden eraan om aanwezig te zijn op haar uitvaart te Waregem. Vele anderen wilden graag een gedachtenisprentje van 'de zuster'. Ze wisten dat zij om hen bekommerd was. Ze voelden dat zij voor hen die warme thuis hielp bouwen. Voor ons, de medewerkers, was zij een gewaardeerde collega, een bron van inspiratie op velerlei vlakken; we genoten van haar verhalen, we luisterden naar haar wijze raad. We missen haar.

Claire (85) Brussel

Claire is, samen met Teresa, één van de personen die de beginjaren van Poverello hebben meegemaakt. Ze heeft ook de evolutie en de groei vanop de werkvloer mee beleefd terwijl ze trouw bleef aan de belangrijke waarden als eenvoud, soberheid en dienstbaarheid die in een Poverello-werking zo onmisbaar zijn. Gedurende vele jaren was ze vier tot vijf dagen per week werkzaam

in Poverello. Het weekend bracht ze door samen met haar familie. Toen in 1987 Jan Vermeire wegens ziekte een lange tijd afwezig was in Brussel en slechts sporadisch kon gecontacteerd worden, was het Claire die, samen met de vele medewerkers, grote verantwoordelijkheid op haar schouders kreeg. Toen kwamen er elke dag een 150 personen voor een warme maaltijd en overnachtten er 45 personen in Poverello. Alle soorten praktische, organisatorische en menselijke problemen die geen oplossingen vonden, kwamen bij haar terecht. Op een heel eenvoudige manier, door de zaken te brengen tot hun werkelijke proportie, door te dedramatiseren en zich de vraag te stellen: "wat is er hier nu essentieel in de probleemsituatie?" kwam men dan samen snel tot een antwoord. En voor haar kwam het essentiële dan vooral neer op de vraag: "Hoe wil Jezus dat we op deze vraag of dit probleem reageren?"

Zij heeft zowat alle taken gedaan in Poverello en voelde zich niet te beroerd om iets te doen dat ze nog niet kon. Zo heeft zij, in 1983, meegeholpen bij het leggen van de vloeren in de sanitaire ruimtes in de Huidevetterstraat. De laatste jaren heeft zij, om gezondheidsredenen, haar aanwezigheid in Brussel moeten afbouwen. Maar zij leefde nog mee met al wat er gebeurde in Poverello. Heel langzaam is ze door een voortschrijdende ziekte uitgedoofd en goed omringd door haar familie overleden. Het afscheidsmoment in de kerk van Eigenbrakel was heel mooi, echt wel zoals Claire het zou gewild hebben. Na het gebed hebben we samen met de familie nog een moment doorgebracht. Het deed werkelijk deugd dit te mogen meemaken en we kunnen er zeker van zijn dat Claire en Michel (haar man) er ook bij waren vanuit de hemel, waar ze nu samen met de vele Poverello-vrienden permanent delen in de eeuwige vrede. Van harte bedankt!

Marie-Paule (90)

Poverello Leuven nam afscheid van een trouwe medewerkster. Het begon allemaal begin de jaren 90. Haar dochter Ann kwam als vrijwilligster meewerken in Poverello. Maar Ann vond een job en vroeg of mama haar kon vervangen. Trouw op post kwam Marie-Paule om de 14 dagen op zaterdag de handen uit de mouwen steken. Na de sluiting van Poverello op zaterdag vroeg ze onmiddellijk om toch nog verder te mogen komen. Met plezier kwam ze dan op maandag de ploeg versterken. En of ze dat kon! Ze was een harde werkster: nooit moe, nooit klagen, is het keukenwerk weinig, dan was Marie-Paule de eerste om een andere taak te vragen. Al kan ik maar een beetje gaan strijken of zo. Zelfs kuisen, de keuken, de zaal, het toilet was voor Marie-Paule niet te veel! Dit was haar drijfkracht: "De handen uit de mouwen steken voor onze medemens".

Tot over een paar weken vertelde ze dat het op 80-jarige leeftijd opeens vermoeiend was. Ze voelde zich echt moe. Na een bezoek bij de dokter kreeg ze te horen dat ze het gevecht tegen de kanker moest beginnen. Maar deze vreselijke ziekte gaf Marie-Paule geen schijn van kans. Op 1 januari heeft zij ons dan ook in stilte en vreedzaam verlaten. Poverello Leuven wil dan ook ons medeleven aanbieden aan Leon, haar echtgenoot die ook trouw op post in Poverello Leuven komt helpen. Alsook aan de kinderen en kleinkinderen.

Karine, Theo en de vrijwilligers van Poverello Leuven.

Overledenen in Poverello Brussel

De laatste tijd zijn enkele van onze bewoners en vrijwilligers overleden.

- Eric (64), Bewoner in Poverello sinds 9/17.
- Robert (73), Bewoner in Poverello sinds 9/2017
- Herwig (69), Bewoner in Poverello sinds 2/2018
- Jean (84), bewoner in Poverello sinds 8/2016
- Sabine (61), regelmatige bezoeker van Poverello sinds (?) vele jaren
- Claire (85), medewerkster sinds het ontstaan van Poverello
- Nestor (80), medewerker in Poverello Brussel sinds 20 jaar (vanaf 2000)

Geen enkel van deze overlijdens had met een corona infectie te maken. In deze tijden is het moeilijk om als groep afscheid te nemen. In het volgende Poverello Nieuws zullen we iets meer vertellen over wie zij voor ons geweest zijn. En wanneer alles weer een beetje gewoon loopt, zullen we een gedachtenmoment en -gebed voor hen organiseren. Net als onze vele gasten en vrijwilligers die ons al zijn voorgedaan in de dood, blijven ze deel uitmaken van de grote Poverello familie.

Een beetje nieuws vanuit de Zuinigheidsstraat in Brussel

Ons Poverello dag-onthaal (het restaurant) is nu al sinds zaterdag 14 maart gesloten. Elk van ons vindt het jammer dat de vele mensen, die anders zo regelmatig komen, plots niet meer binnen mogen. We kunnen ze geen warme maaltijd aanbieden en wellicht minstens even pijnlijk: ze zijn ook hun plaats kwijt waar ze enkele uren van de dag veilig konden doorbrengen. Dat we juist in deze moeilijke tijd genoodzaakt zijn om deze maatregelen te nemen is voor hen en voor ons een beproeving. Wanneer en hoe we het restaurant terug zullen opstarten zal duidelijk worden wanneer de maatregelen versoepelen.

Een ander gebeuren

Ondertussen gaan de dagen wel verder in Poverello. We zorgen voor de 40 bewoners en tot nu toe zijn er geen zwaar zieken. Elk huis draait nu afzonderlijk, ook voor de middagmalen. De bevoorradings van de drie leefgemeenschappen gebeurt vanuit de Zuinigheidsstraat. Op zich is het dus eerder een rustig gebeuren en worden er geleidelijk aan ook wel enkele zaken aangepakt die al een tijdje zijn blijven liggen (tuin, papieren, kuis ...) . Omdat er nu minder werk is en ook aangeraden wordt om het vele komen en gaan van vrijwilligers tot een minimum te

beperken, is er nu meer een vaste ploeg bezig. Enkelen komen regelmatig de ploeg versterken. Vier personen zijn nu permanent in de Sint Antoniuskuis in Zottegem.

We maken er het beste van

Onze bewoners kunnen vrij goed om met de situatie en het is voor hen nu ook rustiger. Zeker zij die in de Zuinigheidsstraat verblijven, beschikken over een grote ruimte en de zonnige tuin. In de Huidevettersstraat en de Fonsny steken de bewoners een handje toe voor de kuis, bij de maaltijden ... Zij proberen er het beste van te maken en blijven positief. Het is ook voor hen de bedoeling om eerder beperkt naar buiten te gaan. Er is regelmatig contact met dr. Schmitz die ons duidelijk maakt wat echt belangrijk is om het risico op besmetting zoveel mogelijk te beperken: handen wassen en afstand houden. Chris, een medewerkster van de woensdag heeft ons al zelfgemaakte mondklappers opgestuurd. Deze zullen zeker van pas komen in een volgende fase.

Afscheid nemen

De laatste weken zijn enkele van onze bewoners overleden (geen enkel van de overlijdens had met een corona infectie te maken). Verder in het krantje vinden jullie hun namen.

Nieuws uit de Groenstraat

Dag allemaal, hier wat echo's vanuit mijn lockdown-tijd in Poverello aan de Groenstraat. Toen de algemene lockdown werd afgekondigd, was mijn eerste trieste gedachte: nu zijn we gedwongen om te sluiten. De laatste dag voor de sluiting zal ik dat mededelen en het voor iedereen aanplakken. Op dit nieuws kwam het team van dinsdag, een heel talrijk en dapper team vrijwilligers, fel in verzet: wat moeten we doen? We kunnen onze gasten niet in de steek laten... en ideeën kwamen op.. we zouden soep en snacks kunnen serveren door het raam. Claudin bracht me 250 bollen (1/2 liter) met deksels om de soep in te serveren. In principe waren de vrijwilligers van dinsdag bereid zich hiervoor te engageren, maar bij de andere dagen was er veel terughoudendheid. Men raadt me aan voorzichtig te zijn.. onze vrijwilligers zijn op leeftijd (velen boven de 75 of 80). Ze zijn het eerste doelwit, de eersten die gevaar lopen. Anderen wonen onder hetzelfde dak met mensen die kwetsbaar zijn.

Lockdown in eigen huis

Ik wilde geen risico lopen en ik wilde mijn vrijwilligers ook geen risico laten lopen. Dus heb ik besloten, misschien egoïstisch van mijn kant (want sommigen waren bereid om me te helpen), om helemaal alleen verder te gaan, om lockdown te gaan in mijn eigen huis en zo mezelf te beschermen en mijn normale levensritme te houden met een paar dagelijkse contacten 'op afstand'. Elke ochtend om 7 uur op KTO de mis van de paus die hij in Rome zonder publiek opdraagt, intens verbonden met al zijn gebedsintenties en met die van de wereld en van al diegenen die wij dragen. Daarna een grote pan stevige,

goed gevulde soep maken boordevol verse groenten. Wat snacks vooraf en wat pakjes erbij (fruit, koekjes, chocola, brood, servetje, soeplepel, blikje sardientjes of tonijn).

Tijd van genade

Om 13u30 en tot 14u00 open ik de luiken en de gordijnen van het raam. Al heel snel komen er wat hongerige mensen om te eten, een glas water te vragen, een kop koffie te drinken en hun pakketje mee te nemen. De mensen die komen zijn vaste gasten, vluchtelingen en anderen die in een heel precaire situatie zitten door deze omstandigheden. Vaak alleenstaande moeders met hun kinderen (voor wie ik een doos melk toevoeg aan het pakketje). Ik wil van deze gelegenheid gebruik maken om dank te zeggen aan al mijn gulle gevers en partnerparochies die mij in staat stellen om deze kwetsbare en steeds meer berooide mensen van voedsel te voorzien. En tot nu toe heeft het me nog aan niets ontbroken. De gemeente komt me nog steeds groenten bezorgen en fruit, brood en andere

onverkochte goederen van de supermarkten. Er is steeds minder maar de Voorzienigheid waakt: "geef en u zal gegeven worden!". Ik zie elke dag het bewijs daarvan Voor de rest, als me iets ontbreekt, soepbollen, zakjes, kaas... alles wordt me bezorgd.

Meestal serveer ik 25 tot 30 kommen soep (soms meer) en een vijftiental snacks op een dag. Dit alles gebeurt in rust en met respect voor de afstand, met kleine momenten om even naar ieder te luisteren. Het is voor mij een tijd van genade... Het is de Heer die in elk van hen naar mij toe komt... en ik hoop dat het ook een moment van een beetje licht en warmte is in de harten van al diegenen die naar me toe komen. Ik hoop dat ik het vol kan houden tot het eind van de lockdown en zo in staat zal zijn om zo gauw en zo goed mogelijk de dienst weer op te pakken, die we zonder twijfel opnieuw zullen moeten uitvinden, aangepast aan het einde van de lockdown.

Goede moed voor iedereen. Mireille

Ook in Antwerpen worden maaltijden via de venster verdeeld.

Verantwoordelijken van de Parochiale werken Kortrijk en medewerkers van Poverello bij de aankondiging van de overdracht van de Damiaansite.

Poverello Kortrijk zal verhuizen!

In 1988 opende Poverello in de Spoorweglaan 25-26 te Kortrijk de deuren. Tot voor de coronacrisis kwamen er dagelijks ongeveer 80 personen voor een warme maaltijd langs maar het is ook altijd een ontmoetingsplaats voor hen geweest. Dagelijks zetten er zich een twaalftal vrijwilligers in om de vele huishoudelijke taken op te nemen en de gasten te verwelkomen. Velen van hen komen reeds vele jaren één dag per week. Ook vele jongeren komen er stage lopen. We hopen dit zo snel mogelijk te hervatten.

Zoektocht

Al vele jaren waren we op zoek naar een manier om de beperkingen van de gebouwen te verhelpen: het probleem bij het lossen en laden, de keuken die zich op de eerste verdieping bevindt, de noodzaak om de keuken herin te richten, de gasten die buiten op de stoep moeten gaan roken ... Toen bleek dat de noodzakelijke verbouwingen heel ingrijpend en kostelijk zouden zijn en toch belangrijke beperkingen niet konden opgelost worden, zijn we verder gaan zoeken.

Tijdens onze zoektocht vernamen we dat de kerkgemeenschap zocht naar een nieuwe bestemming voor de Damiaansite (het vroegere klooster van de Karmelieten in Kortrijk). De vele mogelijkheden en de grote omvang van de site verrasten ons

eerst. Maar het voelde ook aan als een soort bekroning voor de jarenlange inzet van de talrijke vrijwilligers van vroeger en nu. We startten de onderhandelingen met de vertegenwoordigers van de Dekenij (E.H. Geert Morlion, E.H. Guido Cooman, Maurice Mestdagh en Fien Degroote). Al vlug bleek dat zij Poverello ook als een zinvolle en mooie bestemming zagen voor deze Damiaansite.

Nachtopvang

In deze gebouwen willen we op de eerste plaats de werking van het dagelijkse Poverello-onthaal een plaats geven: het sociaal restaurant, de keuken, de voorraadplaatsen, een koelkamer en diepvrieskamer. Dit is de eerste uitdaging die we willen aanpakken. We hopen, na enkele aanpassingswerken, in de tweede helft van dit jaar de verhuis hiervan te realiseren. De nachtopvang voor 20 personen op de eerste verdieping, die door het CAW Zuid-West -Vlaanderen georganiseerd wordt, blijft bestaan.

Mooie kans

In de toekomst zal de site ook bijkomende initiatieven mogelijk maken. We denken op de eerste plaats aan een gemeenschap van vrijwilligers die zich er in een geest van broederlijkheid, eenvoud en soberheid samen wil inzetten en samen kan wonen. Op dit

moment is er in Poverello Brussel een dergelijke jongerengemeenschap. We voorzien ook een gebedsplaats en in de vergaderruimten zullen we groepen kunnen onthalen. De kerk zal door de nieuwe situatie wellicht tot december blijven dienst doen als parochiekerk. Nadien zal de kerk ontwijd worden en een andere, nog te bepalen bestemming, krijgen. Het wordt een grote uitdaging voor onze vereniging, vooral voor de mensen uit Kortrijk en omgeving. Maar het is ook een mooie kans om deze site te mogen uitbouwen tot een gebeuren waar we, allen behoeftigen op onze eigen manier, elkaar mogen verwelkomen in een geest van broederlijkheid. De christelijke fundamenten van deze

gebouwen zijn dezelfde als die waarop Jan Vermeire (in Kortrijk geboren in 2019) Poverello heeft gebouwd. De bezieling die in de gebouwen zichtbaar aanwezig is, zal zeker inspirerend werken. Het voelt een beetje aan als thuiskomen.

Kennismaken

Eens het weer mogelijk is om samenkomsten te organiseren, zullen we ter plaatse een bijeenkomst plannen om kennis te maken met de mogelijkheden van de gebouwen. Personen die graag op deze bijeenkomst willen aanwezig zijn, kunnen alvast hun contactgegevens opgeven via: kortrijk@poverello.be.

Damiaansite.

Pasen in coronatijd ?

Het is alsof met dit coronavirus Pietje de Dood uit vroegere tijden is teruggekeerd. Hij die met zijn sikkel er mensen tussenuit maait, meedogenloos en willekeurig, de kwetsbaarsten het eerst. Onzichtbaar is hij onderweg. Op wereldkaarten is te zien waar hij zijn slachtoffers maakt. Het maaien met zijn zeis heeft Magere Hein vervangen door een virus rondstrooien ... en onwetende mensen weet hij als handlangers in te schakelen. Als in een oorlog, alles wijkt voor deze strijd. Dokters en verpleegsters zijn dag en nacht begaan om slachtoffers bij te staan. Wetenschappers zoekend naar een tegengif,

roepen op om heel alert te zijn, fysiek contact te mijden ... de vijand reist met mensen mee!

Weest verheugd, van zorgen vrij

Maar hoe in deze tijd zingen met Franciscus: *“Weest geprezen, mijn Heer, door onze zuster de lichamelijke dood, die geen levend mens kan ontvluchten”*? Waar is nu het Paasverhaal waaruit weerklinkt: *“Weest verheugd, van zorgen vrij: God die wij aanbidden, is ons raketings nabij, wonend in ons midden”*?

Jan Vermeire schrijft in zijn brief van maart 1986: “Jesus is verrezen! De enige, de unieke

bron van hoop. God had sinds eeuwen beloofd dat Zijn Zoon de wereld zou verlossen van de macht van het kwaad. God heeft woord gehouden, Christus is geboren. De profeten hadden aangekondigd dat de Messias ons zou komen bevrijden: Jezus is op de meest heldere manier Zijn Blijde Boodschap komen aankondigen, Hij heeft geleden, Hij is gestorven, Hij is verrezen. Nu weet ik dat Hij ook voor mij gekomen is: ik ga niet meer sterven; ik ga deze wereld verlaten om eeuwig te leven met God zelf en al mijn broeders. Wat er mij ook nog zou kunnen overkomen, ik zal een eeuwig geluk beleven.”

Het was een stille en bescheiden manier om de goede week en Pasen te beleven.

Vervolg artikel "Pasen in coronatijd?"

Wanneer Jan Vermeire dit zo schreef, heeft hij dit niet uit boeken en studies gehaald. Hij is tot dit bewustzijn en geloof gekomen "op dat ogenblik dat ik mijn kleinheid heel intens heb gevoeld". In maart 1987 schreef hij: "De laatste maanden ging ik door een donkere tunnel; ik kon niet meer bidden, ik heb me vastgeklampt aan mijn paternoster. Gedurende vele slapeloze weken heb ik Weesgegroetjes opgezegd, het gebed van de arme die schreeuwt om hulp en zich overgeeft aan zijn Mama." Het is als de schipbreukeling die stopt met tegen de storm in te roepen om hulp. Maar vanuit zijn hopeloze situatie keert hij zich naar zijn diepste binnenste en zegt: "Gij die me het leven hebt gegeven, kom mij ter hulp". Het is als de verloren zoon die vanuit zijn miserie terugkeert

naar zijn Barmhartige Vader, die hem staat op te wachten en overstelpt met Liefde waardoor al zijn misstappen verdwijnen als sneeuw voor de zon, om een nieuw leven te beginnen!

Geen reddingsboei

Wanneer ik dit vandaag in het tijdschriftje wil schrijven, is het niet zozeer om vanop afstand een reddingsboei toe te gooien aan wie door angst en twijfel verlamd zijn. Ik hoop hiermee vooral de hand te reiken om in deze vreemde tijd, met wie zich klein en verloren voelen, op weg te gaan in verbondenheid met de grote Poverello familie en met die Barmhartige Vader. Dankbaar omdat velen ons hierin zijn voorgegaan. Dankbaar dat ik, als kleine zoekende mens, met velen mee deze weg van hoop mag gaan. Goede moed. Johan

Karine beschrijft hoe ze in Poverello Leuven werken tijdens de lockdown door het Coronavirus

Vijf weken geleden werden we opgebeld door de stad Leuven, met de vermelding dat Poverello en de buurthuizen dicht moesten. Maar dat vonden we niet gepast, nu de dakloze, zieken, eenzame en kansarme mensen juist harder zouden getroffen worden, door alle noodzakelijke maatregelen. Na een vergadering met de stad Leuven en de buurthuizen, hebben we beslist om open te blijven, maar dan wel op een veilige en verantwoorde manier.

Een vrijdag hebben we dicht gedaan, om alles te regelen, ook op zoek naar allemaal nieuwe vrijwilligers (90% van onze vrijwilligers waren te oud, boven de 70 jaar en behoren tot de risicogroep ook al zijn ze nog in goede gezondheid). De stad Leuven heeft via het platform Leuven Helpt, meegezocht en gevonden. Stuk voor stuk zeer gemotiveerde mensen, maakt het allemaal gemakkelijk werken. De maaltijden die wij maken of krijgen delen wij uit aan de garagepoort, de eerste dag 25 personen, nu 5 weken later 140 maaltijden. Dankzij scholen, restaurants, fastfoodketens, tuiniers, winkels, ziekenhuizen en bakkers kunnen wij dit doen. Bij deze een grote Merci!

Het grootste plezier krijgen we door onze gasten, dankbaarheid, respect en waardering. Onze wijkagent komt op regelmatige basis controle uitvoeren en iedere gast doet het goed, we krijgen geen boetes. Iedereen staat mooi in de rij. Zo blijven de maagjes goed gevuld.

Het klaarzetten van de maaltijden in Leuven.

In Leuven worden de maaltijden vanuit de poort aangeboden.

Een getuigenis van Cas (Leuven)

Hey allemaal, mijn naam is Cas. Ik ben 17 jaar en zit in mijn zesde middelbaar. Ik heb Poverello leren kennen via mijn familie toen ik nog klein was. Tijdens de corona crisis heb ik me aangemeld via het platform 'Leuven Helpt' omdat ik iets om handen wou hebben. Een paar dagen later kon ik starten bij Poverello en werd ik direct met open armen ontvangen. Iedereen was vriendelijk tegen mij en wou me wegwijs maken in de werking. Ik merkte direct dat er een warme en aangename sfeer hing. Vanaf de derde dag kreeg ik al heel wat verantwoordelijkheden. Hieraan merkte ik dat ik al heel wat vertrouwen kreeg voor een "groentje" te zijn. In de dagen die volgden leerde ik veel toffe nieuwe mensen kennen waar ik veel plezier mee maakte vanop 1,5m.

Iets anders wat ik opmerkte was hoe dankbaar de mensen waren die eten kwamen halen. Hierdoor kreeg ik meer zin om terug te komen en dubbel zo hard te werken voor deze mensen om ze zo een lekkere en verse maaltijd mee te geven. Ik heb hier ook veel dingen geleerd, vooral dat iedereen kan terugvallen in het leven en dat het belangrijk is dat instanties zoals Poverello bestaan. Bedankt aan iedereen voor de fijne ervaring. Ik ga dit nooit vergeten.

Met vriendelijke groetjes,
Cas

Poverello Zottegem, 28 maart

Ik zou iets met jullie willen delen over wat hier pas gebeurd is: Wij vroegen ons erg af of het verantwoord was nu in de lockdown-periode de kapel hier open te houden. In overleg met Johan besloten we om haar opnieuw open te stellen nadat we haar gisteren een dag gesloten hadden. En nu leer ik hoe belangrijk het in deze tijd is dat er een plaats is om te kunnen bidden. En hoe belangrijk de Sint-Antonius Kluis is voor sommige mensen hier die steeds

zijn blijven komen. Dat had ik helemaal onderschat. Vanmiddag belde er een vrouw aan. Ze bracht ons een vers gebakken cake als dank dat deze plek om te bidden en God te ontmoeten er nog steeds is. Ze komt nu al een week lang elke dag naar de kapel om te bidden. Ze komt te voet wat in totaal 5 uur lopen is van haar huis naar hier en weer terug. Alleen gisteren kon ze niet komen. Wat een "geluk". Ik denk dat het een ramp voor haar was geweest

om de kapel gesloten te vinden. Ze was er zo blij mee dat we deze morgen de kapel hadden gekuisd en opgeruimd. Ze had het plan gehad er vandaag zelf te gaan kuisen... Ik geloof niet dat deze dingen bij toeval zo zijn gebeurd. Het past zo mooi in elkaar. Het voelt als een teken van hoop, van bemoediging. Mensen blijven bidden. En we moeten onze beslissingen niet nemen vanuit angst maar vanuit wat aan anderen leven geeft en vertrouwen.

Tuinfeest met bewoners en medewerkers in Brussel.

Ponykampen: contact met een pony.

Er gebeuren soms wonderlijke dingen...

In maart 1988 schreef Jan Vermeire onderstaande brief. Omdat hij de drukte in Poverello Brussel niet meer aankon wegens ziekte, had hij zich gedurende meer dan een jaar moeten terugtrekken. Tijdens één van de eerste keren dat hij terug naar Brussel komt gaat hij Agnes bezoeken. In zijn brief beschrijft hij hoe, na maanden van ziekte en angst, die tedere ontmoeting een wonderlijk gebeuren werd.

Beste Poverellovrienden,
Er gebeuren soms wonderlijke dingen. Ik heb een lief, klein vrouwtje leren kennen. Zij is 92 jaar en ligt in een wit bedje in het Godshuis. Agnes (88 jaar), één van de eersten in Poverello 10 jaar geleden, heeft mij met een tedere glimlach bij haar gebracht. Toen zij ons bij haar bed zag staan, veranderde haar gezicht helemaal: haar ogen straalden, haar kin ging op en

neer en er kwamen korte, kinderlijke geluiden uit de openliggende, tandeloze mond. Spijts haar beenderig uitzicht, straalde zij geluk en vreugde uit. Ze hief haar hoofdje licht naar mij op en haalde een klein handje van onder de lakens, als een uitnodiging om haar te omhelzen. Haar schokkend lachje deed mij begrijpen dat zij gelukkig was lijk een kind dat een heel mooi geschenk krijgt. Voor mij was het een moment van intense ontroering en tezeldertijd klonk er een zin in mijn oren: maar het is Jezus die zich laat omhelzen!

Honderden keren had ik dat gelezen en gedacht gedurende de laatste maanden van ziekte en lijden: "Je moet Jezus vinden in je broeders, daar zal je de kracht putten". Deze keer heb ik het tot in het diepste van mezelf aangevoeld. Haar ogen bleven dezelfde vreugde en vrede uitstralen, zij hield mijn vingers vast en ik haar hand. Met spijt ben ik stilletjes weggegaan en keerde me dikwijls om; zij bleef maar wuiven.

Deze ontmoeting heeft mij diep getroffen en ik zal ze ook nooit vergeten: zij heeft mij in mijn geloof verstevigd en mij beter de tederheid van God doen begrijpen; zij heeft mij bevestigd in mijn hoop: wij zijn niet geschapen voor deze wereld, het is maar een doorgang en het lijden, zowel als de vreugden, wijzen de weg. Ze heeft mij beter de zin van de liefde doen begrijpen: de Heer is niet onzichtbaar, Hij leeft en vertoont zich in onze broeders; Hij heeft honger en dorst zoals zij, Hij weent zoals zij, Hij is eenzaam en ziek zoals zij, zoals wij allen.

Voor dit alles, dank, lief vrouwtje! Jij zult waarschijnlijk deze aarde voor ons verlaten. Hou voor ons een plaatsje vrij daarboven, opdat wij allen samen eeuwig zouden leven in de Liefde.

Zalig Paasfeest
Jan

Nieuwe krantenkop

Het was lang uitzien naar de Poverellokrant, en het is even wennen in zijn nieuwe vormgeving. Ook de krantenkop moest er aan geloven en werd in een nieuw kleedje gezet. Nieuw, anders, en misschien nog duidelijker ons fundament weergevend, dat was alvast de opzet. Centraal in de krantenkop het Poverello logo van 'straatgevel met een simpele kleine open deur' waar het allemaal begonnen is. Ook in de andere huizen is dit het symbool: een uitnodiging te stappen door die simpele deur, van de ene wereld de andere in. Binnenin een beschermende ruimte om even op adem te komen om dan naar buiten terug de straat op te gaan gesterkt door die veiligheid van verbondenheid met het Poverellohuis. Door de deur stappen be-teken-t een wereld van verschil. Hopelijk bevalt jullie deze gedaanteverwisseling en zien jullie het als een mooi antwoord op jullie geduld.

Zuinigheidsstraat 4, Brussel.

Het Poverello-krantje wordt graag en gratis opgestuurd naar meer dan 30.000 personen die meelevens met het Poverello-gebeuren. Het krantje wordt ook verstuurd naar meer dan 5000 mailadressen. Een nieuw adres, een wijziging of schrapping van een adres, kan naar krantje@poverello.be gestuurd worden. Via de post kunnen nieuwe of aangepaste gegevens naar Poverello gestuurd worden: Poverello-tijdschriftje, Zuinigheidsstraat 4 te 1000 Brussel.

Gelieve steeds het referentienummer te vermelden. Ook via volgende link: http://poverello.be/contact/nl_krant, kan men het krantje aanvragen. Dank u wel voor uw begrip wanneer er toch vergissingen in uw gegevens zijn terechtgekomen en dank u wel voor uw medewerking door ons te helpen om de fouten eruit te halen. Uw contact gegevens waarover wij beschikken worden enkel door Poverello gebruikt en worden nooit doorgegeven aan anderen.

Verantwoordelijke uitgever:

J. Van Eetvelde,
Poverello vzw,
Zuinigheidsstraat 4,
1000 Brussel
Tel. 02/511.52.12

Rekeningnummer: BE42001086570354
Bic: GEBABEBB

www.poverello.be